

Pinsedag 2019.

Dette hellige evangeliet står skrevet hos evangelisten Johannes i det 14. kapitlet.

Jesus sa: «Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme og bo hos ham. Den som ikke elsker meg, holder ikke fast på mine ord. Det ordet dere hører, er ikke fra meg, men fra Far, han som har sendt meg. Dette har jeg sagt dere mens jeg ennå er hos dere. Men Talsmannen, Den hellige ånd, som Far skal sende i mitt navn, skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere. Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet. Dere hørte at jeg sa: Jeg går bort, og jeg kommer til dere igjen. Hvis dere elsket meg, var dere glade for at jeg går til Far, for Far er større enn jeg. Nå har jeg sagt dere dette før det skjer, for at dere skal tro når det skjer. (Joh 14,23-29)

Slik lyder det hellige evangeliet.

Vi synger pinsedagens høytidsvers på nr. 228: O lue fra Guds kjærlighet.

Pinse, hva er det for en høytid?

Ordet *pinse* kommer av ordet *femti* fordi det er gått 50 dager siden påske og Jesu oppstandelse fra de døde. Den kristne høytidskalender henger sammen med den jødiske, og jødene feiret også pinse 50 dager etter påske. Deres påske var til minne om utgangen fra Egypt. Deres pinse var til minne om den gangen Moses kom ned fra fjellet med de ti bud. På Jesu tid var Jerusalem full av tilreisende jøder som skulle feire høytiden. Lukas forteller om det i Apostlenes gjerninger som vi leste nettopp. Og siden disse jødene kom fra mange ulike land rundt Middelhavet, snakket de også mange forskjellige språk.

Språk er et stikkord når vi skal forstå hva pinse handler om. Det er fint å være språkmektig, og noen kan flere språk, men selv om man snakker *samme* språk, er det ikke alltid vi forstår hverandre. Likevel, språk er noe konkret som Gud også har gjort seg avhengig av. Fra Bibelens første blad fortelles det om at Gud snakker: *Bli lys!* er de to første ord som høres idet Gud skaper verden.

På pinsedag er det en variant av disse to ordene som lyder i Jerusalems gater: *Tro på Jesus, verdens lys!*

Lys, det er i alle fall noe konkret å feste pinsen på. Ved døpefonten skinner Kristuslyset, på alteret også; hvite lys til minne om Jesus, Verdens lys. Våre to dåpsbarn fikk hvert sitt i dag. «Jesus sier, jeg er Verdens lys. Den som tror på meg skal ikke vandre i mørket, men ha Livets lys.»

Forstår vi det språket? Det er et symbolspråk. Jesus bruker mange ord, særlig når vi leser i Johannesevangeliet, og jeg er den første til å innrømme at det kan være litt forvirrende. I dagens tekst, snakker han om å elske Gud og holde fast på Guds ord. Han snakker også om angst og motløshet, og om å få tro og fred. Disiplene skjønnte svært lite av den lange talen han holdt dagen før han skulle bli tatt til fange og drept. Selv om de snakket samme språket, hadde de ikke evne til å forestille seg det Jesus fortalte dem. Og hvordan skulle de egentlig det? Hvem forstår hva ordene *tro, fred eller angst og motløshet* betyr før man har opplevd det selv?

Når vi hører biter av Jesu tale i dag og flere søndager før pinse, så blir vi kanskje grepet av den samme forvirringen som disiplene opplevde. Kanskje også litt angst og motløshet. Å forstå at Jesus skal lide og dø, å forstå at han skal stå opp fra de

døde og bli tatt opp til Gud i himmelen, hvem kan det?

Disiplene satt igjen med en stor forvirring, tror jeg.

Ingenting av det de opplevde i de dramatiske dagene rundt påske og himmelfart, ble klart og forståelig før pinsen kom.

Men så kom pinsedagen, og den Hellige Ånd fylte rommet de satt i med vind og ildtunger og tilførte dem både glede, mot, tro og nye språk! Og gjett om det skapte forvirring! Da de elleve disiplene kom ut og på gaten og begynte å snakke om Jesus på mange forskjellige språk, var det totalt overraskende og uforståelig for alle som opplevde det. Likevel hørte alle det samme budskapet! Peter, lederen blant disiplene, sto frem og holdt sin tale om Jesus. Hele fortellingen står i Apostlenes gjerninger kapittel 2.

Forvirringen løste seg etter hvert opp i en stor klarhet da han fikk lagt frem hva de hadde opplevd. Han grep tilbake til det som var skjedd 50 dager tidligere, da Jesus var blitt korsfestet. Han minnet folkemengden om denne hendelsen, og han fortalte om hva som videre hadde skjedd, om oppstandelsen og himmelfarten. - Og nå, akkurat nå, fortalte han, hadde de elleve

fått oppleve Guds nærvær gjennom Den hellige ånd som hadde gitt dem evne til å snakke språk de aldri hadde lært.

Pinsens innhold er kanskje ikke så komplisert når det kommer til stykket. Det handler om at Jesus som er Verdens lys, ikke lenger tilhører én bestemt folkegruppe eller er begrenset til ett bestemt geografisk område. I pinsen blir Jesus tilgjengelig for alle mennesker på jorden, og *middelet* som brukes er vanlige mennesker som får evnen til å snakke med menneskene rundt seg.

Går ned til døpefonten.

Fortellingen om Jesu død og oppstandelse fikk en skikkelig *flying start* og *ben å gå på* da de elleve disiplene ble utstyrt med nye språk. Resultatet var overveldende: Rundt 3000 mennesker hørte budskapet og begynte å tro på Jesus den dagen. De ble døpt sporenstreks, og med det ble Kirken født.

Og fortsatt bringes nye mennesker til Kirken og blir døpt, slik også Markus og Mila ble nettopp, og ordene som fulgte, var disse: «Den allmechtige Gud har i dåpen gitt deg sin hellige Ånd, født deg på ny og tatt deg inn i sin troende menighet.»

Pinseunderet gjentar seg hver søndag når noen blir døpt! Det er så enkelt at vi nesten ikke legger merke til det, men det er noe så grunnleggende som at Gud møter oss og gir oss sin Ånd gjennom dåpen. Og da skapes det samme som de elleve disiplene fikk oppleve da *de* fikk Ånden: Tro, glede og mot begynner å vokse og gro.

Jesus er her og puster Hellig ånd på oss på. Kirken lever gjennom det åndedrettet! Lyset ved døpefonten minner oss om det livet Gud har gitt oss; gjennom skapelsen da verden ble til og gjennom nyskapelsen da kirken ble født. *Og* gjennom dåpen når vi blir vi født på nytt til nytt liv i Guds familie.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd som var, er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.